VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (virspalāta)

2010. gada 7. septembrī*

Lieta T-539/08

Etimine SA, Betemburga [*Betembourg*] (Luksemburga),

un

AB Etiproducts Oy, Espo [*Espoo*] (Somija),

ko pārstāv K. Merē [*C. Mereu*] un K. van Maldehems [*K. Van Maldegem*], advokāti,

prasītājas,

ko atbalsta

* Tiesvedības valoda — angļu.

Borax Europe Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv K. Nordlandere [*K. Nordlander*], advokāte, un S. Kinsella [*S. Kinsella*], *solicitor*,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv P. Olivjē [*P. Olivier*] un D. Kukovecs [*D. Kukovec*], pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Dānijas Karaliste, ko pārstāv B. Veisa Foga [*B. Weis Fogh*], pārstāve,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību daļēji atcelt, pirmkārt, Komisijas 2008. gada 21. augusta Direktīvu 2008/58/EK, ar ko 30. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakošanu un marķēšanu, lai to pielāgotu tehnikas attīstībai (OV L 246, 1. lpp.), un, otrkārt, Komisijas 2009. gada 10. augusta Regulu (EK) Nr. 790/2009 par grozījumiem, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu (OV L 235, 1. lpp.), ciktāl šie akti groza dažu borātu klasifikāciju.

VISPĀRĒJĀ TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši J. Azizi [*J. Azizi*] (referents), A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], M. Vilars [*M. Vilaras*], N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*], O. Cūcs [*O. Czúcz*], I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*], I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], E. Kremona [*E. Cremona*], I. Labucka, S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*] un K. O'Higinss [*K. O'Higgins*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Ar šo prasību prasītājas *Etimine SA* un *AB Etiproducts Oy* apstrīd likumību noteiktu borātu klasifikācijai par bīstamām vielām (turpmāk tekstā — "apstrīdētās klasifikācijas"),

kas sākotnēji bija ietverta Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīvas 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakošanu un marķēšanu (OV L 196, 1. lpp.) I pielikumā un pēc tam tika ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 1. lpp.), VI pielikumā.

2 Apstrīdētās klasifikācijas tika ieviestas ar Komisijas 2008. gada 21. augusta Direktīvu 2008/58/EK, ar ko 30. reizi tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 67/548/EEK (OV L 246, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā direktīva"), un no 2009. gada 25. septembra tās tika pārņemtas Komisijas 2009. gada 10. augusta Regulā (EK) Nr. 790/2009, ar ko groza, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, Regulu (EK) Nr. 1272/2008 (OV L 235, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā regula") (turpmāk tekstā abi kopā — "apstrīdētie akti").

Atbilstošās tiesību normas

EK līguma un LESD noteikumi

3 Saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu:

"Jebkura fiziska vai juridiska persona ar tiem pašiem nosacījumiem var vērsties Tiesā par lēmumu, kas adresēts šai personai, vai par lēmumu, kas — kaut arī regulas vai

lēmuma formā adresēts citai personai — tomēr šo personu skar [ietekmē] tieši un individuāli."

4 Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu:

"Jebkura fiziska vai juridiska persona saskaņā ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar [ietekmē] tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar [ietekmē] tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem."

Direktīva 67/548

5 Padomes Direktīva 67/548 ar grozījumiem, kas tajā veikti ar Padomes 1992. gada 30. aprīļa Direktīvu 92/32/EEK, ar ko septīto reizi groza Direktīvu 67/548/EEK (OV L 154, 1. lpp.), un ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Direktīvu 2006/121/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK, lai to pielāgotu Regulai (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru (OV L 396, 850. lpp.), paredz noteikumus attiecībā uz noteiktu "vielu" tirdzniecību, kuras ir definētas kā "ķīmiskie elementi un to savienojumi, kas ir dabā sastopamā veidā vai iegūti kādā ražošanas procesā, ietverot visas piedevas, kas vajadzīgas produktu stabilizēšanai, kā arī izmantotajos procesos radušos piemaisījumus, bet izņemot šķīdinātājus, kuru atdalīšana neietekmē vielas stabilitāti un nemaina tās ķīmisko sastāvu".

6 Turklāt Direktīvā 67/548 saskaņā ar tās 4. panta 1. punktu ir veikta vielu klasifikācija atkarībā no to raksturīgajām īpašībām atbilstoši 2. panta 2. punktā noteiktajām kategorijām. Ja šīs direktīvas I pielikumā viela ir klasificēta kā "bīstama", tad priekšnosacījums tās tirdzniecībai ir prasība uz tās iepakojuma piestiprināt atbilstošu marķējumu, tostarp bīstamības, ko ietver šīs vielas lietošana, simbolus, un standartfrāzes, tajās norādot, pirmkārt, uz īpašiem riska faktoriem, kas saistīti ar vielas lietošanu, un, otrkārt, piesardzības pasākumus, kādi jāievēro, lietojot šo vielu.

7 Saskaņā ar Direktīvas 67/548 4. panta 3. punktu tajā redakcijā, kāda bija spēkā pirms tās grozīšanas ar Regulas Nr. 1272/2008 55. panta 2. punktu:

"Šīs direktīvas I pielikumā ietverts to vielu saraksts, kuras klasificētas saskaņā ar minētā panta 1. un 2. punktā noteiktajiem principiem, un norādīta saskaņotā klasifikācija un marķējums. Lēmumu par konkrētas vielas iekļaušanu I pielikumā, kurā ir iekļauts to vielu saraksts, kas klasificētas saskaņā ar tā paša panta 1. un 2. punktā minētajiem principiem, norādot tās saskaņoto klasifikāciju un marķējumu, pieņem saskaņā ar [minētās direktīvas] 29. pantā noteikto procedūru."

8 Direktīvas 67/548 4. panta 2. punktā ir paredzēts, ka "vielu un preparātu klasifikācijai un marķēšanai izmanto vispārējos principus saskaņā ar VI pielikumā noteiktajiem kritērijiem, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz bīstamajiem preparātiem atsevišķās direktīvās ir noteiktas citādas prasības".

9 Direktīvas 67/548 VI pielikuma 1.2. iedaļā ir norādīts:

"Šajā pielikumā ir izklāstīti vispārīgie principi, kas regulē klasifikāciju un marķēšanu vielām un preparātiem, kuri minēti šīs direktīvas 4. pantā [..]

Tas ir adresēts visiem (ražotājiem, importētājiem, valstu iestādēm), uz ko attiecas bīstamu vielu un preparātu klasificēšana un marķēšana."

10 Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.2. iedaļā ir paredzēts:

"Ja ražotājam, izplatītājam vai importētājam ir pieejama informācija, kas norāda uz to, ka viela būtu klasificējama un marķējama saskaņā ar 4.2.1., 4.2.2. vai 4.2.3. iedaļā izklāstītajiem kritērijiem, viņš, pamatojoties uz kompetentas personas veiktu datu novērtējumu, saskaņā ar šiem kritērijiem veic vielas pagaidu marķēšanu."

11 Saskaņā ar Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.3. iedaļu "ražotājs, izplatītājs vai importētājs, cik vien ātri iespējams, iesniedz dalībvalstij, kurā šī viela laista tirgū, dokumentu, kurā apkopota visa attiecīgā informācija".

12 Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.4. iedaļā ir precizēts:

"Turklāt ražotājs, izplatītājs vai importētājs, kura rīcībā ir jauni dati, kas attiecas uz vielas klasificēšanu un marķēšanu saskaņā ar 4.2.1., 4.2.2. vai 4.2.3. iedaļā norādītajiem kritērijiem, iespējami drīz iesniedz šos datus dalībvalstij, kurā viela laista tirgū."

13 Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.5. iedaļa ir formulēta šādi:

"Lai iespējami drīz ar šīs direktīvas 28. pantā noteikto procedūru iegūtu saskaņotu Kopienas klasifikāciju, dalībvalstīm, kurām ir pieejama attiecīga informācija, kas pamato vielas klasifikāciju vienā no šīm kategorijām, iespējami drīz šāda informācija jānosūta Komisijai kopā ar priekšlikumiem par klasificēšanu un marķēšanu, neatkarīgi no tā, vai informāciju ir vai nav iesniedzis ražotājs.

Komisija saņemto klasificēšanas un marķēšanas priekšlikumu nosūtīs pārējām dalībvalstīm. Dalībvalstis var lūgt Komisijai informāciju, ko tā saņēmusi.

[..]"

Direktīvas 67/548 pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūra

14 Saskaņā ar Direktīvas 67/548 28. pantu grozījumus, kas vajadzīgi, lai šīs direktīvas pielikumus pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru. Šīs procedūras ietvaros, ņemot vērā Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp.), 5. panta 1. punktu, skatot to kopā ar Padomes 2003. gada 14. aprīļa Regulas (EK) Nr. 807/2003, ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (vienprātība) (OV L 122, 36. lpp.), III pielikuma 1. punktu, Eiropas Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Saskaņā ar minētā lēmuma 5. panta 3. punktu Komisija veic paredzētos pasākumus, ja tie atbilst komitejas atzinumam. Savukārt šā lēmuma 5. panta 4. punktā ir paredzēts, ka, ja paredzētie pasākumi neatbilst šīs komitejas atzinumam vai atzinums nav sniegts, Komisija vēršas pie Eiropas Savienības Padomes un par to informē Eiropas Parlamentu.

Direktīvas 67/548 atcelšana, grozīšana un daļēja aizstāšana ar Regulu Nr. 1272/2008

15 Direktīva 67/548 tika daļēji atcelta, grozīta un aizstāta ar Regulu Nr. 1272/2008, šīm izmaiņām stājoties spēkā 2009. gada 20. janvārī. Šajā regulā it īpaši ir paredzēts īstenot ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizētu sistēmu, kādu to ir izstrādājusi Apvienoto Nāciju Organizācija (Regulas Nr. 1272/2008 5.–8. apsvērums).

16 Lai gan Regulas Nr. 1272/2008 55. panta 11. punktā ir noteikts, ka "direktīvas [67/548] I pielikumu svītro", minētās regulas VI pielikumā tā spēkā stāšanās brīdī nebija ietvertas apstrīdētās klasifikācijas, kuru pieņemšanas procedūra būtiski kavējās, bet bija ietvertas vienīgi tās klasifikācijas, kuras tika veiktas Direktīvas 67/548 agrākas piemērošanas [tehnikas attīstībai] ietvaros, tostarp tās, kas paredzētas Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/73/EK, ar ko divdesmit devīto reizi groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK, pielāgojot to tehnikas attīstībai (OV L 152, 1. lpp., labojums OV 2004, L 216, 3. lpp.).

17 Šajā ziņā Regulas Nr. 1272/2008 53. apsvērumā ir noteikts:

"Lai pilnībā ņemtu vērā, īstenojot Direktīvu 67/548[..], paveikto un gūto pieredzi, tostarp konkrētu vielu, kas minētas iepriekš nosauktās direktīvas pielikumā, klasificēšanu un marķēšanu, visa pašreizējā harmonizētā klasifikācija būtu jāpārveido jaunā harmonizētā klasifikācijā, kurā izmantotu jaunos kritērijus. Turklāt, ņemot vērā to, ka regulas piemērošana ir atlikta un saskaņotā klasifikācija atbilstīgi Direktīvas 67/548[..] kritērijiem ir būtiska vielu un maisījumu klasificēšanai turpmākajā pārejas laikā, visa pašreizējā harmonizētā klasifikācija nemainītā veidā būtu jāiekļauj šīs regulas pielikumā. Ja visu turpmāko klasifikāciju harmonizēšanu veiktu atbilstīgi šai regulai, varētu izvairīties no neatbilstībām vienas un tās pašas vielas harmonizētā klasifikācijā saskaņā ar pašreizējiem un jaunajiem kritērijiem."

18 Regulas Nr. 1272/2008 36. pantā ar virsrakstu "Vielu klasificēšanas un marķēšanas harmonizēšana" ir paredzēts:

"1. Vielai, kas atbilst I pielikumā minētajiem kritērijiem, parasti piemēro harmonizēto klasificēšanu un marķēšanu saskaņā ar 37. pantu pēc šādiem kritērijiem:

a) sensibilizācija ieelpojot, 1. kategorija (I pielikuma 3.4. iedaļa);

b) cilmes šūnu mutācijas, 1.A, 1.B vai 2. kategorija (I pielikuma 3.5. iedaļa);

c) kancerogenitāte, 1.A, 1.B vai 2. kategorija (I pielikuma 3.6. iedaļa);

d) toksisks reproduktīvajai sistēmai, 1.A, 1.B vai 2. kategorija (I pielikuma 3.7. iedaļa).

[..]"

19 Saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 37. pantu ar virsrakstu "Vielu klasificēšanas un marķēšanas harmonizēšanas procedūra":

"1. Dalībvalsts kompetentā iestāde var iesniegt Aģentūrai priekšlikumu vielu harmonizētai klasificēšanai un marķēšanai un, vajadzības gadījumā, specifiskās robežkoncentrācijas vai m koeficientus vai priekšlikumu tos pārskatīt.

[..]

2. Vielas ražotājs, importētājs vai pakārtots lietotājs Aģentūrai var iesniegt šīs vielas harmonizētās klasificēšanas un marķēšanas priekšlikumu un, vajadzības gadījumā, specifiskās robežkoncentrācijas un m koeficientus ar noteikumu, ka VI pielikuma 3. daļā nav ieraksta par šādu vielu attiecībā uz priekšlikumā minēto bīstamības klasi vai diferenciāciju.

[..]

4. Aģentūras riska novērtēšanas komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 76. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 18 mēnešu laikā no priekšlikuma saņemšanas dienas pieņem atzinumu par visiem priekšlikumiem, kas iesniegti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, dodot iespēju iesaistītajām personām sniegt komentārus. Aģentūra šo atzinumu un komentārus nodod Komisijai.

5. Ja Komisija konstatē, ka attiecīgās vielas klasificēšanas un marķēšanas harmonizēšana ir lietderīga, tā bez liekas kavēšanās iesniedz priekšlikumu lēmumam par to, ka šo vielu kopā ar attiecīgiem klasificēšanas un marķējuma elementiem iekļauj VI pielikuma 3. daļas 3.1. tabulā un vajadzības gadījumā norāda specifiskās robežkoncentrācijas vai m koeficientus.

Līdz 2015. gada 31. maijam VI pielikuma 3. daļas 3.2. tabulā iekļauj attiecīgu ierakstu, pamatojoties uz tiem pašiem nosacījumiem.

Šo pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 54. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru [..]

6. Ražotāji, importētāji un pakārtoti lietotāji, kam ir jauna informācija, kas var likt mainīt harmonizētos vielas klasificēšanas un marķējuma elementus VI pielikuma 3. daļā, [..] iesniedz priekšlikumu kompetentajai iestādei vienā no dalībvalstīm, kurā viela ir laista tirgū."

20 Saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 53. pantu ar virsrakstu "Pielāgojumi tehnikas un zinātnes attīstībai":

"1. Komisija var pielāgot un piemērot [..] I–VII pielikumu tehnikas un zinātnes attīstībai, tostarp pienācīgi ņemot vērā [ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizēto sistēmu [..]]. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs

regulas elementus, pieņem saskaņā ar 54. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru [..].”

21 Saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 54. pantu ar virsrakstu “Komiteju procedūra”:

“1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 133. pantu.

[..]

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468[..] 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

[..]”

22 Lēmuma 1999/468, kas grozīts ar Padomes 2006. gada 17. jūlija Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 11. lpp.), 5.a pants regulē “regulatīvo kontroles procedūru”, saskaņā ar kuru, ņemot vērā minētā panta 1. punktu, “Komisijai palīdz regulatīvā komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis”. Saskaņā ar minētā lēmuma 5.a panta 3. punktu, ja paredzētie pasākumi atbilst komitejas atzinumam, Komisija pasākumu projektu tūlīt iesniedz Eiropas Parlamenta un Padomes kontrolei un var tos pieņemt vienīgi tad, ja, beidzoties noteiktajam trīs mēnešu termiņam, ne Parlamentam, ne Padomei nav iebildumu pret minēto projektu. Šā lēmuma 5.a panta 4. punktā ir paredzēts, ka, ja paredzētie pasākumi neatbilst komitejas

atzinumam vai atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem un informē Eiropas Parlamentu.

Regula (EEK) Nr. 793/93 un Regula (EK) Nr. 1907/2006

23 Padomes 1993. gada 23. marta Regulas (EEK) Nr. 793/93 par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli (OV L 84, 1. lpp.), ar grozījumiem, ceturtajā apsvērumā ir paredzēts, ka ir jāveic pienākumu sadale un koordinācija starp dalībvalstīm, Komisiju un uzņēmējiem attiecībā uz risku, kurus rada šo uzņēmēju ražotās, importētās un/vai izmantotās vielas, novērtēšanu. Tāpat minētās regulas 3. un 4. pantā minēto vielu ražotājiem un importētājiem ir paredzēts pienākums paziņot noteiktus datus atkarībā no ražošanas un importēšanas apjoma.

24 Saskaņā ar Regulas Nr. 793/93 8. panta 1. punktu Komisija izveido to prioritāro vielu vai vielu grupu sarakstus, kuri prasa neatliekamu riska novērtējumu. Katrai no šīm vielām dalībvalsts kompetentā iestāde ir iecelta kā referents, kas novērtē ar minētajām vielām saistītos riskus cilvēkam un videi (Regulas Nr. 793/93 10. panta 1.–3. punkts).

25 Šajā sakarā Regulas Nr. 793/93 9. pantā, 10. panta 2. punktā un 12. pantā paredzēts ražotājiem un importētājiem pienākums vajadzības gadījumā iesniegt papildu informāciju vai veikt pārbaudi, lai iegūtu trūkstošos datus, kas nepieciešami, lai veiktu riska novērtējumu. Saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti minētās regulas 12. panta 3. punktā, pārbaudes var veikt viens vai vairāki ražotāji vai importētāji, rīkojoties

pārējo ieinteresēto ražotāju vai importētāju vārdā. Turklāt saskaņā ar tās pašas regulas 9. panta 3. punktu ražotāji un importētāji var lūgt, lai referents viņus atbrīvo no dažām vai visām papildu pārbaudēm, pamatojoties uz to, ka vai nu šī informācija riska novērtējumam nav nepieciešama, vai arī to nav iespējams iegūt. Viņi var lūgt arī termiņa pagarinājumu, ja apstākļi to prasa.

26 Pēc riska novērtējuma veikšanas referents vajadzības gadījumā var piedāvāt stratēģiju apzināto riska faktoru ierobežošanai (Regulas Nr. 793/93 10. panta 3. punkts). Pamatojoties uz risku novērtējumu un referenta piedāvāto stratēģiju, Komisija iesniedz priekšlikumu par prioritāro vielu riska novērtējuma rezultātiem, kā arī, ja ir nepieciešams, ieteikto stratēģiju, kas piemērota šo risku ierobežošanai, lai to pieņemtu saskaņā ar Regulas Nr. 793/93 15. pantā noteikto komiteju procedūru. Pamatojoties uz riska novērtējumu un ieteikto stratēģiju, Komisija nolemj, ja nepieciešams, ierosināt Kopienas pasākumus saskaņā ar Padomes 1976. gada 27. jūlija Direktīvu 76/769/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz ierobežojumiem, ko piemēro dažu bīstamo vielu un preparātu laišanai tirgū un izmantošanai (OV L 262, 201. lpp.), ar grozījumiem, vai saskaņā ar citiem attiecīgiem esošajiem Kopienas instrumentiem (Regulas Nr. 793/93 11. panta 1.–3. punkts).

27 Regula Nr. 793/93 tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/

EEK un Komisijas Direktīvas 91/155/EEK, 93/67/EEK, 93/105/EK un 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp., labojumi OV 2007, L 136, 3. lpp.; turpmāk tekstā — "*REACH* regula").

28 Saskaņā ar *REACH* regulas 1. panta 1. punktu — tās mērķis ir nodrošināt cilvēku veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību. Tādēļ ar to ir paredzēti noteikumi par vielām un preparātiem 3. panta izpratnē, kas attiecas uz pašu vielu, preparātiem vai izstrādājumiem, kuru sastāvā viela iekļauta, izgatavošanu, laišanu tirgū vai lietošanu, kā arī uz šo preparātu laišanu tirgū (*REACH* regulas 1. panta 2. punkts). Tāpat saskaņā ar 1. panta 3. punktu *REACH* regula balstīta uz principu, ka ražotāji, importētāji un pakārtoti lietotāji ir atbildīgi par to, lai nodrošinātu, ka viņi izgatavo, pārdod vai izmanto vielas, kas nelabvēlīgi neietekmē cilvēku veselību vai apkārtējo vidi, kā arī pamatojas uz piesardzības principu.

29 Ņemot vērā principu "Nav datu, nav tirgus", kas aplūkots *REACH* regulas 5. pantā, un pienākumus, kas paredzēti šīs regulas 6. un 7. pantā, attiecīgās vielas ražotājiem vai importētājiem, kas saražo vai importē vairāk nekā vienu tonnu gadā, ir jāziņo par šo vielu un tā jāreģistrē Eiropas Ķimikāliju aģentūrā (*ECHA*). Atbilstoši *REACH* regulas 10. un 13. pantam viņiem ir jāsagatavo detalizēta tehniskā dokumentācija, iekļaujot informāciju par attiecīgo vielu, tostarp par tās ražošanu, lietošanu, klasifikāciju un būtiskākajām īpašībām, kuras vajadzības gadījumā ir jāpierāda ar atbilstīgiem testiem vai izpētes kopsavilkumu rezultātiem.

Tiesvedības rašanās fakti

Prasītājas un attiecīgās vielas

30 Viena no prasītājām, *Etimine*, ir saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem dibināta sabiedrība. Otra prasītāja *Etiproducts* ir saskaņā ar Somijas tiesību aktiem dibināta sabiedrība. Prasītājas Savienībā importē borāta vielas, kas iegūtas bora raktuvēs Emetā [*Emet*], Kestelekā [*Kestelek*], Bigadikā [*Bigadic*] un Kirkā [*Kirka*] (Turcija), kuras tur iegūst to mātessabiedrība *Eti Mine Works General Management* (turpmāk tekstā — "*Eti Mine Works*"), pilnībā valsts kontrolēta sabiedrība, kas dibināta saskaņā ar Turcijas tiesību aktiem.

31 *Etimine* ir minēto vielu ekskluzīva izplatītāja 15 dalībvalstīs, t.i., Beļģijas Karalistē, Čehijas Republikā, Vācijas Federatīvajā Republikā, Spānijas Karalistē, Francijas Republikā, Īrijā, Itālijas Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē, Ungārijas Republikā, Nīderlandes Lielhercogistē, Austrijas Republikā, Portugāles Republikā, Slovēnijas Republikā, Slovākijas Republikā un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē. *Etiproducts* ir šo vielu ekskluzīva izplatītāja pārējās septiņās dalībvalstīs, t.i., Dānijas Karalistē, Igaunijas Republikā, Latvijas Republikā, Lietuvas Republikā, Polijas Republikā, Somijas Republikā un Zviedrijas Karalistē.

32 Turcijas Republikai pieder ievērojamas bora rezerves un tā pēc Amerikas Savienotajām Valstīm pasaulē ir otrā borskābes ražotājvalsts. *Eti Mine Works*, galvenajai bora ieguvējai pasaulē, pieder ekskluzīvas tiesības veikt ieguvi šī rīkojuma 30. punktā minētajās raktuvēs. Šīs ieguves tiesības tai piešķirtas saskaņā ar Turcijas 1985. gada

15. jūnija Likuma Nr. 3213 par ieguvi 6. un 24. pantu (1985. gada 15. jūnija *T. C. Resmî Gazete* Nr. 18785).

33 2007. gadā *Etimine*, pamatojoties uz līgumu par ekskluzīvām izplatīšanas tiesībām, kas tai noslēgts ar *Eti Mine Works*, Savienībā ieveda aptuveni 245 500 t borātu, t.i., aptuveni 44 000 t borskābes, 189 000 t boraka pentahidrāta un 12 500 t boraka dekahidrāta. Tajā pašā periodā *Etiproducts*, pamatojoties uz analogu izplatīšanas līgumu, Savienībā ieveda aptuveni 85 700 t borātu. Šis imports veidoja lielāko daļu Savienībā 2007. gada laikā ievestās borskābes, boraka dekahidrātu un boraka pentahidrātu.

Procedūra, kas noslēgusies ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu

34 1999. gada 28. janvārī Francijas Republika iesniedza Komisijai priekšlikumu, lai klasificētu borskābi saskaņā ar Direktīvu 67/548 vielu, kas ir toksiskas reproduktīvajai sistēmai un attīstībai, 2. kategorijā, kurai atbilst frāzes R 60 (var negatīvi ietekmēt auglību) un R 61 (var kaitēt nedzimušam bērnam), šī viela līdz šim nav bijusi iekļauta Direktīvas 67/548 I pielikumā.

35 1999. gada 10. februārī Dānijas Karaliste iesniedza priekšlikumu, kas bija sagatavots Dānijas Vides aizsardzības aģentūrai (*Danish Environmental Protection Agency*), lai klasificētu borskābi un boraka dekahidrātu saskaņā ar Direktīvu 67/548 vielu, kas ir toksiskas reproduktīvajai sistēmai, 2. kategorijā, kurai atbilst frāze R 60 (var negatīvi

ietekmēt auglību), un attīstībai toksisko vielu 3. kategorijā, kurai atbilst frāze R 63 (iespējams kaitējuma risks nedzimušam bērnam).

36 Komisijas bīstamo vielu klasifikācijas un marķēšanas darba grupas (turpmāk tekstā — "*C & E* darba grupa") sanāksmē, kas notika Eiropas Ķīmisko vielu birojā no 2000. gada 15. līdz 17. novembrim, rekomendēja klasificēt borskābi saskaņā ar Direktīvu 67/548 vielu, kas toksiskas reproduktīvajai sistēmai, 3. kategorijā attiecībā gan uz auglību, gan attīstību. Attiecībā uz boraka dekahidrātu un dinātrija tetraborātu, *C & E* darba grupa ieteica tos klasificēt saskaņā ar Direktīvu 67/548 kā 3. kategorijas vielas, kas toksiskas reproduktīvajai sistēmai.

37 Pēc Komisijas Vides ģenerāldirektorāta (ĢD) pieprasījuma Eiropas Ķīmisko vielu birojs sasauca specializētus ekspertus, lai no jauna izvērtētu borātu klasifikāciju saskaņā ar Direktīvu 67/548 attiecībā uz to toksiskumu reproduktīvajai sistēmai. Tikšanās laikā 2004. gada 5. un 6. oktobrī Komisijas darba grupa, kuru veidoja eksperti, kas specializējušies jautājumā par toksiskumu reproduktīvajai sistēmai, veica pārbaudi vairākām borāta vielām, tostarp boraka pentahidrātam, bora oksīdam, borskābei, boraka dekahidrātam un dinātrija tetraborātam, un secināja, ka, pamatojoties uz izpētēm, kas veiktas ar dzīvniekiem, šīs vielas saskaņā ar Direktīvu 67/548 ir klasificējamas kā 2. kategorijas vielas, kas toksiskas reproduktīvajai sistēmai.

38 2005. gada 4. aprīlī starp Turcijas iestādēm, *Etimine* un Komisiju notika tikšanās, kuras laikā Turcijas iestādes apstrīdēja borāta vielu ierosināto klasifikāciju starp 2. kategorijas vielām, kas toksiskas reproduktīvajai sistēmai. Lai pamatotu šo apstrīdēšanu, Turcijas iestādes 2005. gada 18. maijā Vides ģenerāldirektorātam nosūtīja vēstuli, Turcijas toksikologu tehnisko paziņojumu, ar kuru mutiski iepazīstināja 2005. gada 4. aprīļa sanāksmē, kā arī ziņojumu ar nosaukumu "Turcijas toksikoloģijas sabiedrības

viedoklis par borskābes un borātu klasifikāciju starp vielām, kas toksiskas reproduktīvajai sistēmai".

39 2005. gada 8. aprīļa vēstulē Vides ģenerāldirektorātam *Etimine* apstrīdēja ekspertu darba grupas secinājumus un lūdza Komisijai neņemt tos vērā.

40 Tikšanās laikā 2005. gada 8. septembrī *C & E* darba grupa, piedaloties Turcijas iestāžu, *Eti Mine Works* un Turcijas toksikologu pārstāvjiem, turpināja debatēt par borāta vielu ierosināto klasifikāciju saskaņā ar Direktīvu 67/548, pirms pieņemt lēmumu ievērot ekspertu darba grupas atzinumu un rekomendēt minēto vielu klasifikāciju starp 2. kategorijas vielām, kas toksiskas reproduktīvajai sistēmai.

41 2005. gada 30. septembra vēstulē Turcijas iestādes lūdza Komisijai atlikt lēmuma pieņemšanu par borāta vielu klasifikāciju saskaņā ar Direktīvu 67/548 līdz brīdim, kad būs pabeigtas vairākas šajā sakarā uzsāktās izpētes.

42 2005. gada 17. oktobra vēstulē, kas adresēta Vides ģenerāldirektorātam, *Etimine* vēlreiz atkārtoja savu pieprasījumu par to, lai, 30. reizi grozot Direktīvu 67/548, lai pielāgotu to tehnikas attīstībai, borāta vielas netiktu klasificētas kā 2. kategorijas vielas, kas toksiskas reproduktīvajai sistēmai.

43 2005. gada 18. novembra vēstulē Vides ģenerāldirektorāts norādīja, ka ir ņēmis vērā *Etimine* apsvērumus, un atbildēja uz dažiem jautājumiem, kurus tā uzdeva 2005. gada 8. aprīļa vēstulē.

44 2006. gada 6. februāra vēstulē, kas adresēta Komisijai, Turcijas iestādes norādīja, ka nepiekrīt klasifikācijai, kas borāta vielām paredzēta saskaņā ar Direktīvu 67/548.

45 2007. gada 16. februārī Direktīvas 67/548 29. pantā paredzētā komiteja, skatot kopā ar Lēmuma 1999/468 5. panta 1. punktu un Regulas Nr. 807/2003 (skat. šī rīkojuma 15. punktu) III pielikuma 1. punktu, pauda viedokli par labu direktīvas priekšlikumam par Direktīvas 67/548 30. pielāgošanu tehnikas attīstībai, pieņemot priekšlikumu par borāta vielu klasifikāciju.

46 2008. gada 21. augustā Komisija pieņēma apstrīdēto direktīvu.

47 Apstrīdētās klasifikācijas, kādas tās ir norādītas apstrīdētās direktīvas 1.G pielikumā, īsumā ir šādas:

"Indeksa numurs	Ķīmiskā viela	Klasifikācija	Marķējums
[..]	[..]	[..]	[..]
005-007-00-2	borskābe; [..] borskābe, neattīrīta dabīga, nesatur vairāk par 85 % H3BO3, rēķinot uz sauso svaru [..]	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45

005-008-00-8	dibortrioksīds; bora oksīds	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-00-4	dinātrija tetraborāts, bezūdens borskābe, dinātrija sāls [..] tetrabordinātrija heptoksīds, hidrāts [..] ortoborskābe, nātrija sāls [..]	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-01-1	dinātrijatetraborāta dekahidrāts; boraka dekahidrāts	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-02-9	dinātrija tetraborāta pentahidrāts; boraka pentahidrāts	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
[..]	[..]	[..]	[..]”

48 2009. gada 10. augustā Komisija pieņēma apstrīdēto regulu, it īpaši pamatojoties uz Regulas Nr. 1272/2008 53. pantu.

49 Apstrīdētās klasifikācijas attiecīgi ar apstrīdēto regulu iekļāva Regulas Nr. 1272/2008 VI pielikumā, kas stājās spēkā 2009. gada 25. septembrī.

50 Apstrīdētās regulas 1.–3. apsvērumā ir norādīts:

"1. Regulas [..] Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļā ir divi bīstamo vielu harmonizētās klasifikācijas un marķējuma saraksti. 3.1. tabulā ir uzskaitītas bīstamās vielas, pamatojoties uz harmonizēto klasifikāciju un marķējumu saskaņā ar Regulas [..] Nr. 1272/2008 I pielikuma 2.–5. daļā noteiktajiem kritērijiem. Savukārt 3.2. tabulā ir bīstamo vielu saraksts, pamatojoties uz harmonizēto klasifikāciju un marķējumu saskaņā ar kritērijiem, kas definēti Direktīvas 67/548[..] VI pielikumā. Šajos abos sarakstos jāizdara grozījumi, lai atjaunotu to bīstamo vielu klasifikāciju, kas šajā sarakstā jau iekļautas, un iekļautu jaunas harmonizētās klasifikācijas. Turklāt ir jāsvītro ieraksti, kas atbilst atsevišķām vielām.

2. Jāgroza Regulas [..] Nr. 1272/2008 VI pielikums, lai ņemtu vērā nesen pieņemtos Direktīvas 67/548[..] I pielikuma grozījumus, kas ieviesti ar [apstrīdēto [..]] direktīvu un ar Komisijas 2009. gada 15. janvāra Direktīvu 2009/2/EK, ar ko 31. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548[..], lai to pielāgotu tehnikas attīstībai. Šie pasākumi veido pielāgojumus zinātnes un tehnikas attīstībai Regulas [..] Nr. 1272/2008 53. panta nozīmē.

3. Regulas [..] Nr. 1272/2008 53. apsvērumā norādīts, ka pilnībā jāņem vērā Direktīvas 67/548[..] īstenošanā paveiktais un gūtā pieredze, tostarp saistībā ar konkrētu minētās direktīvas I pielikumā minēto vielu klasificēšanu un marķēšanu."

51 Apstrīdētās regulas 1. pantā ir noteikts:

"Regulas [..] Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļu groza šādi:

3.1. tabulu groza šādi:

a) ierakstus, kas atbilst I pielikumā ietvertajiem ierakstiem, aizstāj ar minētajā pielikumā ietvertajiem ierakstiem;

b) II pielikumā ietvertos ierakstus iekļauj saskaņā ar ierakstu secību 3.1. tabulā;

[..]

3.2. tabulu groza šādi:

a) ierakstus, kas atbilst IV pielikumā ietvertajiem ierakstiem, aizstāj ar minētajā pielikumā ietvertajiem ierakstiem;

b) V pielikumā ietvertos ierakstus iekļauj saskaņā ar ierakstu secību 3.2. tabulā;

[..].”

52 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 2. pantu:

“1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Regulas 1. pantu piemēro no 2010. gada 1. decembra.

3. Regulas [..] Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļā noteikto harmonizēto klasifikāciju, kurā izdarīti grozījumi ar šo regulu, var izmantot pirms 2010. gada 1. decembra.”

53 Apstrīdētās klasifikācijas, kādas tās ir pieņemtas apstrīdētās regulas II un V pielikumā, īsumā ir šādas:

II - 4046

"II pielikums

Indeksa numurs	Starptautiskā ķīmiskā identifikācija	Klasifikācija		Marķējums	
		Bīstamības klases un kategorijas kods(i)	Bīstamības apzīmējuma kods(i)	Piktogramma, signālvārda kods(i)	Bīstamības apzīmējuma kods(i)
[..]	[..]	[..]	[..]	[..]	[..]
005-007-00-2	borskābe; [..] borskābe, neattīrīta dabīga, nesatur vairāk par 85 % H3BO3, rēķinot uz sauso svaru [..]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-008-00-8	dibortrioksīds; bora oksīds	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-00-4	dinātrija tetraborāts, bezūdens borskābe, dinātrija sāls [..] tetrabordinātrija heptoksīds, hidrāts [..] ortoborskābe, nātrija sāls [..]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-01-1	dinātrijatetraborāta dekahidrāts; boraka dekahidrāts	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-02-9	dinātrija tetraborāta pentahidrāts; boraka pentahidrāts	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
[..]	[..]	[..]	[..]	[..]	[..]"

"V pielikums

Indeksa numurs	Starptautiskā ķīmiskā identifikācija	Klasifikācija	Marķējums
[..]	[..]	[..]	[..]
005-007-00-2	borskābe; [..] borskābe, neattīrīta dabīga, nesatur vairāk par 85 % H3BO3, rēķinot uz sauso svaru [..]	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-008-00-8	dibortrioksīds; bora oksīds	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-00-4	dinātrija tetraborāts, bezūdens borskābe, dinātrija sāls [..] tetrabordinātrija heptoksīds, hidrāts [..] ortoborskābe, nātrija sāls [..]	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-01-1	dinātrijatetraborāta dekahidrāts; boraka dekahidrāts	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-02-9	dinātrija tetraborāta pentahidrāts; boraka pentahidrāts	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
[..]	[..]	[..]	[..]"

Process un lietas dalībnieku prasījumi

54 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā [tagad — Vispārējā tiesa] iesniegts 2008. gada 5. decembrī, prasītājas cēla šo prasību.

55 Ar aktu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2009. gada 6. aprīlī, Dānijas Karaliste lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 7. jūlija rīkojumu šī iestāšanās tika atļauta.

56 Ar aktu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2009. gada 9. aprīlī, *Borax Europe Ltd* (turpmāk tekstā — "*Borax*"), saskaņā ar Lielbritānijas likumiem dibināta sabiedrība, kas ražo un tirgo borātus, lūdza atļauju iestāties lietā prasītāju prasījumu atbalstam. Ar Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 7. jūlija rīkojumu šī iestāšanās tika atļauta.

57 Ar atsevišķu aktu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 11. martā, Komisija saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. pantu izvirzīja iebildi par nepieņemamību un iesniedza pieteikumu par to, ka nav pamata pieņemt lēmumu saskaņā ar tā paša Reglamenta 113. pantu. Prasītājas iesniedza savus apsvērumus par šo iebildi un par 2009. gada 30. aprīļa pieprasījumu. *Borax* iesniedza iestāšanās rakstu, tikai uzdodot 2009. gada 24. augusta jautājumu par pieņemamību.

58 Pieteikumā par lietas ierosināšanu un savos apsvērumos par iebildi par nepieņemamību prasītājas, kuras atbalsta *Borax*, Vispārējai tiesai izvirzīja šādus prasījumus:

— noraidīt iebildi par nepieņemamību un atzīt prasību par pieņemamu;

— pirmkārt, anulēt apstrīdētās direktīvas 1.G pielikuma tabulas ierakstus attiecībā uz šādām vielām:

— borskābe un borskābe, neattīrīta dabīga (indeksa numurs 005-007-00-2);

— dibortrioksīds un bora oksīds (indeksa numurs 005-008-00-8);

— dinātrija tetraborāts, bezūdens, bezūdens borskābe, dinātrija sāls, tetrabordinātrija heptoksīds, hidrāts, ortoborskābe un nātrija sāls (indeksa numurs 005-011-00-4);

— dinātrija tetraborāta dekahidrāts un boraka dekahidrāts (indeksa numurs 005-011-01-1);

— dinātrija tetraborāta pentahidrāts un boraka pentahidrāts (indeksa numurs 005-011-02-9);

— pakārtoti, anulēt apstrīdētās direktīvas 1.G pielikuma tabulas ierakstus attiecībā uz šādām vielām:

— dibortrioksīds un bora oksīds (indeksa numurs 005-008-00-8);

— dinātrija tetraborāts, bezūdens, bezūdens borskābe, dinātrija sāls, tetrabordinātrija heptoksīds, hidrāts, ortoborskābe un nātrija sāls (indeksa numurs 005-011-00-4);

— dinātrija tetraborāta dekahidrāts un boraka dekahidrāts (indeksa numurs 005-011-01-1);

— dinātrija tetraborāta pentahidrāts un boraka pentahidrāts (indeksa numurs 005-011-02-9);

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

59 Savā iebildē par nepieņemamību Komisija Vispārējai tiesai izvirzīja šādus prasījumus:

— pirmkārt, noraidīt prasību, tādēļ ka tai vairs nav pamata;

— pakārtoti, atzīt prasību par acīmredzami nepieņemamu;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

60 Ar atsevišķiem aktiem, kurus Pirmās instances tiesai [Vispārējai tiesai] iesniedza 2009. gada 6. un 30. novembrī un 8. decembrī, prasītājas, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstisko jautājumu, vaicāja, vai tām ir atļauts pielāgot savus prasījumus un atcelšanas pamatus, lai tie attiektos arī uz apstrīdētajām klasifikācijām, kādas tās ir pieņemtas apstrīdētajā regulā.

61 Savā pieprasījumā pielāgot prasījumus un atcelšanas pamatus prasītājas, kuras atbalsta *Borax*, Vispārējai tiesai izvirzīja šādus prasījumus:

— atzīt par pieņemamu un pamatotu prasību ar pieprasītajiem pielāgojumiem;

— apmierināt to pieprasījumu pielāgot prasījumus un atcelšanas pamatus tā, lai tie paredzētu arī apstrīdētās regulas II un V pielikuma tabulu ierakstus, kas atbilst apstrīdētajai klasifikācijai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

62 Ar aktu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2009. gada 9. novembrī, Komisija norādīja, ka tā neiebilst pret prasījumu un atcelšanas pamatu pielāgošanu, precizējot, ka tas nozīmē, ka pieprasījums par pielāgošanu ir jāiesniedz pirms beidzas prasības, kas celta pret apstrīdēto regulu, termiņš.

63 2009. gada 19. novembra vēstulē Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs informēja prasītājas par savu lēmumu atļaut tām pielāgot savus prasījumus un atcelšanas pamatus.

64 Ar aktu, kas iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā 2009. gada 21. decembrī, prasītājas, kuras atbalsta *Borax*, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstisko jautājumu, apgalvoja, ka to prasība katrā ziņā bija pieņemama kopš brīža, kad 2009. gada 1. decembrī stājās spēkā LESD 263. panta ceturtā daļa. Ar aktu, kas iesniegts tajā pašā datumā, Komisija apstrīdēja šo nostāju.

65 Piemērojot Reglamenta 14. pantu un pamatojoties uz Vispārējās tiesas priekšsēdētāja priekšlikumu, Vispārējā tiesa, uzklausot lietas dalībniekus saskaņā ar minētā Reglamenta 51. pantu, 2010. gada 14. janvārī nolēma lietu nodot izskatīšanai paplašinātā tiesnešu sastāvā (virspalātā), lai pieņemtu lēmumu par iebildi par nepieņemamību.

Juridiskais pamatojums

66 Saskaņā ar Reglamenta 114. panta 1. punktu pēc viena no lietas dalībniekiem lūguma Vispārējā tiesa var lemt par iebildi par nepieņemamību, neizskatot lietu pēc būtības. Saskaņā ar šā paša panta 3. punktu pārējā procesa daļa notiek mutvārdos, ja vien Vispārējā tiesa nelemj citādi.

67 Šādā situācijā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka lieta ir pietiekami skaidra, un izlēma pieņemt lēmumu, neuzsākot mutvārdu procedūru, izdot motivētu rīkojumu.

Par LESD 263. panta ceturtās daļas piemērojamību

Lietas dalībnieku argumenti

68 Komisija uzskata, ka LESD 263. panta ceturtās daļas pēdējā teikuma daļa šajā gadījumā nav piemērojama.

69 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasības pieņemamība ir jānovērtē, ņemot vērā situāciju brīdī, kad prasība ir iesniegta. Turklāt LESD 263. panta ceturtās daļas pēdējās teikuma daļas piemērošana prasībām, kas iesniegtas pirms 2009. gada 1. decembra, būtu patvaļīga rīcība atkarībā no tā, vai Vispārējā tiesa pieņemtu lēmumu pirms vai pēc šā datuma.

70 Komisija secināja, ka LESD 263. panta ceturtā daļa ir piemērojama vienīgi prasībām, kas iesniegtas pēc 2009. gada 30. novembra. Šajā gadījumā, tā kā sākotnējā prasība iesniegta 2008. gada 5. decembrī un pieprasījums pielāgot prasījumus un atcelšanas pamatus ir iesniegts pirms 2009. gada 1. decembra, LESD 263. pants uz šo procedūru neattiecas.

71 Prasītājas, kuras atbalsta *Borax*, uzskata, ka grozījumi, kurus ievieš Lisabonas līgums, šai procedūrai ir piemērojami. Tas izriet, kopā lasot LES 1. pantu un 19. panta 1. punktu un 3. punkta a) apakšpunktu. Būtībā neviens Lisabonas līguma noteikums neparedz, ka EK līguma noteikumi joprojām būtu piemērojami pārejas periodā pēc 2009. gada 1. decembra. Tādēļ Savienības tiesnesim procedūrās, kuras turpinās 2009. gada 1. decembrī, būs jāpiemēro LESD 263. pants, tostarp prasības pieņemamības nosacījumi, kas paredzēti, lai apstrīdētu reglamentējoša akta likumību.

72 Tādējādi pēc tam, kad spēkā stāsies LESD 263. panta ceturtā daļa, pieprasījums par daļēju atcelšanu, kuru prasītājas iesniedza attiecībā uz apstrīdētajiem aktiem, būs pieņemams bez nepieciešamības pierādīt, ka tās ir individuāli skartas.

Vispārējās tiesas vērtējums

73 Vispirms ir jānorāda, ka attiecībā uz apstrīdēto regulu prasības termiņš EKL 230. panta piektās daļas izpratnē beidzās 2009. gada 30. novembrī, tātad uz to attiecas EK līgums, un ka prasītājas savu pieprasījumu pielāgot to prasījumus un atcelšanas pamatus ir iesniegušas pirms šā datuma. LESD 263. panta spēkā stāšanās dienā, 2009. gada

1. decembrī, jebkurš atcelšanas pieprasījums, kas iesniegts attiecībā uz apstrīdēto regulu, katrā ziņā būtu nepieņemams tādēļ, ka nav ievērots prasības termiņš, kas paredzēts tā sestajā daļā, kurā ir norādīti EKL 230. panta piektās daļas termiņi. Šie apsvērumi vēl jo vairāk piemērojami *mutatis mutandis* pieprasījumam par apstrīdētās direktīvas daļēju atcelšanu, kas iesniegts 2008. gada 5. decembrī.

74 Dalībnieku pozīcijas atšķiras attiecībā uz to, vai LESD 263. panta ceturtā daļa, it īpaši tās pēdējā teikuma daļa, ir piemērojama *ratione temporis*. It īpaši prasītājas, kuras atbalsta *Borax*, uzskata, ka grozītie pieņemamības nosacījumi, kas paredzēti attiecībā uz regulējošajiem aktiem, ir piemērojami nekavējoties un tādēļ to pieprasījums par apstrīdēto aktu daļēju atcelšanu kļūst pieņemams, un tām nav jāpierāda, ka apstrīdētās klasifikācijas tās skar individuāli. Savukārt Komisija uzskata, ka šis noteikums neattiecas uz šo procedūru, jo prasības pieņemamība ir jāizvērtē, ņemot vērā pieņemamības noteikumus, kas ir spēkā prasības iesniegšanas brīdī.

75 Šajā sakarā ir jāatzīst, ka LESD nav paredzēts neviens īpašs pārejas noteikums, kas attiektos uz jautājumu par to, vai LESD 263. panta ceturtā rindkopa būtu piemērojama juridiskajām procedūrām, kuras turpinās 2009. gada 1. decembrī.

76 Runājot par tādu noteikumu piemērošanu laikā, kas nosaka prasības atcelt tiesību aktu, kuru Savienības tiesā ir cēlusi privātpersona, pieņemamības nosacījumus, no judikatūras izriet, ka, pirmkārt, saskaņā ar principu *tempus regit actum* (šajā ziņā skat. Tiesas 1971. gada 14. jūlija spriedumu lietā 12/71 *Henck*, *Recueil*, 743. lpp., 5. punkts) jautājums par prasības pieņemamību ir jārisina, pamatojoties uz noteikumiem, kas ir spēkā prasības celšanas dienā (Tiesas 1973. gada 8. maija spriedums lietā 60/72 *Compogrande*/Komisija, *Recueil*, 489. lpp., 4. punkts; šajā ziņā un pēc analoģijas skat. arī

Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 22. februāra rīkojumu lietā C-66/08 *Kozlowski*, Krājumā nav publicēts, 7. punkts), un, otrkārt, prasības pieņemamības noteikumi ir novērtējami prasības celšanas brīdī, proti, prasības pieteikuma (Tiesas 2002. gada 18. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 un C-22/01 Spānija/Padome, *Recueil*, I-3439. lpp., 23. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 21. marta spriedums lietā T-131/99 *Shaw* un *Falla*/Komisija, *Recueil*, II-2023. lpp., 29. punkts, un 2008. gada 9. jūlija spriedums lietā T-301/01 *Alitalia*/Komisija, Krājums, II-1753. lpp., 37. punkts), kuru ir iespējams grozīt tikai pirms termiņa prasības celšanai beigām, iesniegšanas brīdī (Tiesas 1984. gada 27. novembra spriedums lietā 50/84 *Bensider* u.c./Komisija, *Recueil*, 3991. lpp., 8. punkts).

77 Turklāt pretējs risinājums radītu patvaļas risku tiesu iestādēs, jo prasības pieņemamība būtu atkarīga no datuma, kas izvēlēts pēc nejaušības principa, kad ir pieņemts Pirmās instances tiesas galīgais lēmums (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. Tiesas 1981. gada 12. novembra spriedumu apvienotajās lietās no 212/80 līdz 217/80 *Salumi* u.c., *Recueil*, 2735. lpp., 14. punkts).

78 Šajā gadījumā prasības celšanas brīdī, t.i., iesniegts gan pieteikums pirmajā instancē par lietas ierosināšanu, gan pieprasījums pielāgot prasījumus un atcelšanas pamatus, to pieņemamības noteikumus pārvaldīja EKL 230. pants. Tādēļ, ņemot vērā judikatūru, kas minēta šī rīkojuma 76. punktā, jautājums par prasītāju statusu, ceļot prasību par apstrīdēto aktu atcelšanu, ir jālemj, pamatojoties uz minēto pantu. Turklāt, pat pieņemot, ka LESD 263. panta ceturtā daļa, it īpaši tās pēdējā teikuma daļa, varētu būt piemērojama šajā gadījumā, piešķirot prasītājām tiesības novērst nepilnības, saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu to nevar ņemt vērā, novērtējot šīs prasības pieņemamību, tādēļ, ka apstrīdēto aktu atcelšanas termiņš saskaņā ar EKL 230. panta piekto

daļu, kā arī LESD 263. panta sesto daļu beidzās jau 2009. gada 1. decembrī, kad stājās spēkā LESD 263. pants.

79 Šis vērtējums nav apstrīdams ar tēzi, saskaņā ar kuru LESD 263. pants ir daļa no procesuālajiem noteikumiem, attiecībā uz kuriem judikatūrā ir atzīts, ka gadījumā, ja atšķiras materiālās tiesību normas, tiem parasti ir jāattiecas uz visām tiesvedībām, kas ir uzsāktas brīdī, kad tie stājas spēkā (iepriekš 77. punktā minētais Tiesas spriedums apvienotajās lietās *Salumi* u.c., 9. punkts; 2006. gada 9. marta spriedums lietā C-293/04 *Beemsterboer Coldstore Services*, Krājums, I-2263. lpp., 19. punkts, un 2007. gada 28. jūnija spriedums lietā C-467/05 *Dell'Orto*, Krājums, I-5557. lpp., 48. punkts). Patiesībā, pat pieņemot, ka jautājumi par tiesas kompetenci attiecas uz procesuālajiem noteikumiem (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Dell'Orto*, 49. punkts), ir skaidrs, ka, kā izriet arī no šī rīkojuma 76. un 77. punktā minētās judikatūras, lai noteiktu piemērojamos noteikumus, saskaņā ar kuriem jānovērtē prasība par atcelšanu, kas sagatavota pret Savienības aktu, ir jāpiemēro *tempus regit actum* princips.

80 No iepriekš minētā izriet, ka LESD 263. panta ceturtā daļa šai prasībai nav piemērojama.

81 Tādēļ ir jāizvērtē, vai prasītājas pamato tiesības celt prasību par apstrīdēto aktu atcelšanu saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu.

Par šīs prasības pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

82 Pamatojoties uz iebildi par nepieņemamību un pieteikumu par to, ka nav pamata pieņemt lēmumu saskaņā ar Reglamenta 113. un 114. pantu, Komisija atzīst, ka Direktīvas 67/548 I pielikums, tostarp apstrīdētās klasifikācijas, kādas tās ieviesa apstrīdētā direktīva, ir atcelts 2009. gada 20. janvārī saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 55. panta 11. punktu un ka tāpēc automātiski apstrīdētā direktīva, ar ko groza šo pielikumu, ir atcelta tajā pašā datumā un tā vairs nerada tiesiskas sekas. Tādēļ pieprasījums par apstrīdētās direktīvas daļēju atcelšanu Reglamenta 113. panta izpratnē ir kļuvis nepamatots.

83 Pat pieņemot, ka tā nebūtu, Komisija uzskata, ka apstrīdētās klasifikācijas, kas paredzētas apstrīdētajos aktos, EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē neattiecās uz prasītājām ne tieši, ne individuāli.

84 Prasītājas, kuras atbalsta *Borax*, uzskata, ka EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē apstrīdētās klasifikācijas, kas paredzētas apstrīdētajos aktos, uz tām attiecas tieši un individuāli.

85 Attiecībā uz individuālas saistības kritēriju prasītājas uzskata, ka apstrīdētie akti tās skar individuāli, ņemot vērā to īpašo statusu vai faktisko situāciju, kas tās raksturo attiecībā pret citām personām, un tādā veidā, tās individualizējot, padara līdzvērtīgas

tiem, kam tie ir adresēti. Tādēļ ir jāņem vērā vairāki elementi, kas liecina par šādu individualizāciju.

86 Pirmkārt, prasītājas ir ekskluzīvu tiesību īpašnieces, uz kurām attiecas apstrīdētā klasifikācija saistībā ar bora ieguvi Turcijā. Otrkārt, *Etimine* ir vislielākā borāta vielu importētāja Savienībā. Prasītājas importē lielāko daļu borāta vielu, kuras izmanto Savienībā, un to iekšējā tirgū veiktās darbības ir atkarīgas no minēto vielu importēšanas un tirdzniecības. Treškārt, prasītājas ir aktīvi piedalījušās procedūrā, kura noslēgusies ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu. Ceturtkārt, tās ir atpazīstamas apstrīdētās direktīvas 2. apsvērumā. Piektkārt, Komisija apstrīdētās klasifikācijas pamatoja uz provizorisku risku novērtējumu, ņemot vērā Regulu Nr. 793/93, saskaņā ar kuru prasītājas izmanto procesuālās tiesības.

87 Pirmkārt, attiecībā uz ekskluzīvajām tiesībām prasītājas atgādina, ka tās ir vienīgās uzņēmējas Savienībā, kuras ir pilnvarotas importēt un tirgot iekšējā tirgū borāta vielas, kas iegūtas Turcijā. Šīs ekskluzīvās tiesības tām piešķirtas pirms apstrīdētās direktīvas pieņemšanas un tādējādi tās atšķir no citu uzņēmēju kopuma. Šīs tiesības tiks skartas, nosakot pienākumu uz borāta vielu produktiem izvietot etiķetes ar miroņgalvu, kā arī frāzes R 60 (var negatīvi ietekmēt auglību) un R 61 (var kaitēt nedzimušam bērnam), kas ir līdzvērtīgi tam, ja prasītājām būtu noteikta tehniskā specifikācija. Turklāt borāta vielu klasificēšana saskaņā ar Direktīvu 67/548 starp 2. kategorijas vielām, kas ir toksiskas reproduktīvajai sistēmai, radīs situāciju, kurā attiecīgos produktus vairs nevarēs tirgot plašai sabiedrībai.

88 Prasītājas apstrīd Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru šīs ekskluzīvās tiesības neattiecas uz Savienību. Šajā sakarā Komisija nav ņēmusi vērā īpašās attiecības starp

Savienību un Turciju, kādas pastāv, kopš ir noslēgts nolīgums, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, kas parakstīts 1963. gada 12. septembrī Ankarā, saskaņā ar kuru būtisks Savienības mērķis ir tirdzniecības un ekonomisko attiecību stiprināšana ar Turcijas Republiku. Turklāt ekskluzīvās ieguves tiesības, kuras ir prasītājām, ir līdzvērtīgas tām, ko dalībvalstis piešķir līdzīgos apstākļos un kuras ir daļa no to kopējām tradīcijām.

89 Tāpat prasītājas un *Borax* norāda, ka kļūdains ir arguments, saskaņā ar kuru minētās ekskluzīvās tiesības kopā ar citiem individualizējošiem elementiem nav uzskatāmas par tādām, kas raksturo prasītājas attiecībā pret citiem uzņēmējiem. Tāpat no judikatūras izriet, ka, ja apstrīdētais akts skar personu grupu, kas ir identificēta vai identificējama akta pieņemšanas brīdī, un, ņemot vērā šīs grupas locekļus raksturojošus kritērijus, šis akts var šīs personas skart individuāli, jo tās pieder pie ierobežota uzņēmēju loka. It īpaši tas tā var būt gadījumā, ja lēmums groza tiesības, piemēram, ekskluzīvas televīzijas pārraidīšanas tiesības, kuras šīs personas ir ieguvušas pirms tā pieņemšanas (Tiesas 2008. gada 13. marta spriedums lietā C-125/06 P Komisija/*Infront WM*, Krājums, I-1451. lpp., 71., 72., 75. un 76. punkts). Līdzīgi šajā situācijā prasītāju ekskluzīvās borātu ieguves un tirdzniecības tiesības Turcijā pastāvēja jau pirms apstrīdētās direktīvas pieņemšanas, un apstrīdētās klasifikācijas radīja šīm tiesībām jaunus ierobežojumus, kuru nebija brīdī, kad prasītājas ieguva šīs tiesības, un kuri apgrūtināja to darbību. Ar šādām ekskluzīvām tiesībām ir pietiekami, lai apzinātu tās kā daļu no to 29 sabiedrību grupas, kam ir borātu ieguves tiesības, kuras ietekmē apstrīdētā direktīva.

90 Otrkārt, *Etimine* esot lielākā borāta vielu importētāja Savienībā (skat. šī rīkojuma 33. punktu) ar 56 % no kopējā importētā borāta vielu daudzuma 2007. gadā. Attiecīgi 72 un 53 % no *Etimine* un *Etiproducts* apgrozījuma šajā gadā veidoja borskābes, boraka dekahidrāta un boraka pentahidrāta pārdošana Savienībā. Turklāt prasītājas pieder

tām trim sabiedrībām, kas kopā pārvalda 61 % no pasaules borātu potenciāla. Ņemot vērā to komerciālās darbības atkarību no minētajām vielām, prasītājas ir uzskatāmas par uzņēmējām, kuras apstrīdētās klasifikācijas ietekmē visvairāk saskaņā ar Tiesas 1991. gada 16. maija spriedumu lietā C-358/89 *Extramet Industrie*/Padome (*Recueil*, I-2501. lpp., 17. punkts), kura principi nav piemērojami vienīgi dempinga jomā (Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. februāra spriedums lietā T-289/03 *BUPA* u.c./Komisija, Krājums, II-81. lpp., 79. punkts). Tāpēc tās atrodas īpašā situācijā, kas tās padara atšķirīgas, salīdzinot ar citiem uzņēmējiem.

91 Treškārt, arī tad, ja prasītājām šajā gadījumā nebūtu procesuālo tiesību, tās ar *Eti Mine Works* un Turcijas valsts starpniecību aktīvi piedalītos procedūrā, kas saistīta ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu, tostarp, iesniedzot Komisijai vairākus pētījumus un lielu skaitu informācijas, kā arī, piedaloties vairākās tikšanās reizēs ar Komisiju un tikšanās reizēs ar *C & E* darba grupu. Arī tad, ja šī aktīvā dalība kā tāda neindividualizē prasītājas, tas tomēr ir statuss, kas tām piemīt un kas līdzās citiem noteiktiem elementiem raksturo tās attiecībā pret visiem pārējiem uzņēmējiem, kurus ietekmē apstrīdētā direktīva. Ņemot vērā, ka *Eti Mine Works* pilnībā kontrolē Turcijas valsts un ka tā savukārt kontrolē 100 % prasītāju kapitāla, *Eti Mine Works* un Turcijas valdības aktīva līdzdalība attiecīgajā procedūrā ir pilnībā attiecināma uz prasītājām.

92 Ceturtkārt, apstrīdētās direktīvas 2. apsvērumā ir atsauce uz informāciju, kuru ir sagatavojušas prasītājas, t.i., uz *K.* pētījumu par ikdienas ietekmes uz cilvēkiem, kas

dzīvo ar boru bagātā zonā, novērtējumu. Turcijas iestādes šo pētījumu prasītāju vārdā Komisijai iesniedza 2007. gada 3. jūlijā kā daļu no saviem apsvērumiem par Kopienas paziņojumu Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) komitejai par tehniskajiem šķēršļiem tirdzniecībai saistībā ar Direktīvas 67/548 30. pielāgošanas tehnikas attīstībai projektu. Turklāt apstrīdētās direktīvas 2. apsvērumā ir atsauce uz notiekošajiem epidemioloģiskajiem pētījumiem, tostarp par *Eti Mine Works* rūpnīcu, kas atrodas Bandirmā [*Bandirma*] (Turcija), kuru rezultāti, kas jāsagatavo tieši prasītājām, saskaņā ar iepriekš minētā apsvērumā minēto varētu mainīt apstrīdētās klasifikācijas. Šajā sakarā prasītājas un *Borax* apstrīd faktu, ka šis apsvērums attiecas vienīgi uz pētījumu, kas notiek Ķīnā. Tās precizē, ka atšķirībā no apstrīdētās direktīvas iepriekšējie Direktīvas 67/548/EEK pielāgojumi tehnikas attīstībai neatsaucās uz rūpniecības sektora iesaistīšanos. Visbeidzot, šīs atsauces pierāda, ka prasītāju iesniegtā informācija ir ņemta vērā lēmuma pieņemšanas procesā, kas noslēdzās ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu, un ka šai informācijai, kā arī citai informācijai, kuru nodrošinājis rūpniecības sektors, tostarp arī prasītājas, ir jāpievērš īpaša uzmanība šīs klasifikācijas nākamās pārskatīšanas laikā. Attiecīgi prasītājas ir apzinātas kā dalībnieces ierobežotā grupā, kuru veido rūpniecības sektora dalībnieki, kas iesnieguši atbilstīgu informāciju par borāta vielām. Tātad tās atrodas īpašā situācijā, kas tās raksturo attiecībā pret pārējām personām.

93 Piektkārt, prasītājas uzskata, ka apstrīdētās klasifikācijas balstītas uz provizorisku riska novērtējumu atbilstoši Regulai Nr. 793/93, saskaņā ar kuru tās ir nodrošinājušas informāciju un tām ir procesuālas tiesības. Šajā kontekstā prasītājas — kā importētājas un ražotājas, uz kurām attiecas risku novērtēšanas procedūra, kas paredzēta minētajā regulā, 2004. gada 26. martā kopā ar citām sabiedrībām iesniedza un parakstīja nodomu deklarāciju attiecībā uz riskiem, kas saistīti ar prioritārajām vielām, t.i., borskābi un dinātrija tetraborātu (turpmāk tekstā — "nodomu deklarācija"). Šis risku novērtējums attiecās tikai uz četrām sabiedrībām, kas parakstīja nodomu deklarāciju, tostarp arī *Eti Mine Works*. Šo deklarāciju iekļaus risku novērtēšanas pirmajā posmā, kuru veidos bīstamības apzināšana saskaņā ar Komisijas 1994. gada 28. jūnija Regulas Nr. 1488/94, ar ko nosaka principus esošo vielu riska faktoru novērtēšanai attiecībā

uz cilvēkiem un vidi saskaņā ar Padomes Regulu Nr. 793/93, 4. un 5. pantu (OV L 161, 3. lpp.). Tā sniedza informāciju par attiecīgo vielu bīstamības cilvēka veselībai novērtēšanu saskaņā ar ziņojošās dalībvalsts — Austrijas Republikas, kura arī bija parakstījusi minēto deklarāciju, iepriekšējo risku novērtējumu.

94 Prasītājas no tā secināja, ka apstrīdētajām klasifikācijām varētu būt būtiska ietekme uz risku novērtēšanu, kas uzsākta saskaņā ar nodomu deklarāciju. Šīs novērtēšanas ietvaros Austrijas referentam būtu jāņem vērā secinājumi par toksiskuma ietekmi uz reproduktīvo sistēmu un tādējādi tiem būtu tieša ietekme uz to risku novērtēšanu, kādus rada borskābe un dinātrija tetraborāts. Tādējādi apstrīdētā direktīva ietekmētu prasītāju piedalīšanos šajā risku novērtējumā un to cerības par to, kādā veidā tas tiek īstenots. Turklāt Komisija ir veikusi savu provizorisko risku novērtējumu saskaņā ar principiem, kas paredzēti Regulā Nr. 1488/94, veicot normālas uzglabāšanas un izmantošanas kritēriju pārbaudi, kas paredzēta Direktīvā 67/548. Tādējādi šis provizoriskais novērtējums iepriekš noteicis risku novērtēšanu saskaņā ar Regulu Nr. 793/93, kura bija jāuzsāk Austrijas referentam, pamatojoties uz nodomu deklarāciju. Prasītājas secina, ka Komisija ar savu novērtējumu aizvietoja Austrijas referenta novērtējumu, kuru joprojām turpina īstenot, un ka apstrīdētajai direktīvai uz to varētu būt negatīva ietekme.

95 No tā būtu jāsecina, ka prasītājas ir situācijā, kad tās tiek individualizētas kā adresātes, tādēļ ka, pirmkārt, ar *Eti Mine Works* starpniecību tās pieder četru uzņēmēju grupai, uz kuru attiecas risku novērtējums saskaņā ar Regulu Nr. 793/93, un, otrkārt, apstrīdētās klasifikācijas ietekmē šo risku novērtējumu, ko iespaido jau iepriekš veiktais Komisijas novērtējums.

96 Visbeidzot, prasītājas, kuras atbalsta *Borax*, apstrīd faktu, ka to prasībai ir zudis priekšmets Direktīvas 67/548 I pielikuma atcelšanas dēļ.

Vispārējās tiesas vērtējums

97 Pirmkārt, ir jāpārbauda, vai saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu apstrīdētās klasifikācijas, kas parādās apstrīdētajos aktos, prasītājas skar individuāli.

98 Apstrīdētajiem aktiem, tostarp apstrīdētajām klasifikācijām, ir vispārīgs raksturs, jo tās ir piemērojamas situācijām, kas noteiktas objektīvi, radot juridiskas sekas attiecībā uz personu kategoriju, kas paredzēta vispārīgi un abstrakti, t.i., attiecībā uz fiziskām un juridiskām personām, kuras ražo un/vai tirgo attiecīgās vielas. Tomēr fakts, ka norma pēc sava rakstura un piemērojamības ir vispārēja, jo tā ir piemērojama visiem ieinteresētajiem uzņēmējiem, nenoliedz, ka tā dažus no tiem var skart individuāli (Tiesas 2009. gada 23. aprīļa spriedums lietā C-362/06 P *Sahlstedt* u.c./Komisija, Krājums, I-2903. lpp., 29. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 10. septembra rīkojums lietā T-223/01 *Japan Tobacco* un *JT International*/Parlaments un Padome, *Recueil*, II-3259. lpp., 29. punkts, un 2003. gada 30. aprīļa rīkojums lietā T-154/02 *Villiger Söhne*/Padome, *Recueil*, II-1921. lpp., 40. punkts; šajā ziņā skat. arī Tiesas 1994. gada 18. maija spriedumu lietā C-309/89 *Codorníu*/Padome, *Recueil*, I-1853. lpp., 19. punkts).

99 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē persona, kas nav akta adresāts, ir uzskatāma par individuāli skartu vienīgi tādā gadījumā, ja šis akts apdraud noteiktas tiesības, kas tai ir īpašas, vai faktisko situāciju, kas tai ir īpaša, salīdzinot ar citām personām, un tādā veidā padara to līdzvērtīgu tiem, kam tas ir adresēts (Tiesas

1963. gada 15. jūlija spriedums lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 223. lpp., un Tiesas 2009. gada 26. novembra rīkojums lietā C-444/08 P *Região autónoma dos Açores*/Padome, Krājumā nav publicēts, 36. punkts).

100 Turklāt, tā kā lēmums ietekmē personu grupu, kas ir identificēta vai identificējama akta pieņemšanas brīdī, un, ņemot vērā šīs grupas locekļus raksturojošus kritērijus, šis akts var šīs personas skart individuāli, jo tās pieder pie ierobežota uzņēmēju loka (Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 60. punkts; iepriekš 89. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Infront WM*, 71. punkts, un iepriekš 98. punktā minētais spriedums lietā *Sahlstedt* u.c./Komisija, 30. punkts).

101 Tomēr iespēja ar lielāku vai mazāku precizitāti noteikt to tiesību subjektu skaitu vai pat identitāti, uz kuriem attiecas pasākums, nekādā gadījumā nenozīmē, ka šis pasākums šos subjektus skar individuāli, ja ir skaidrs, ka šis pasākums ir piemērojams objektīvām tiesiskām vai faktiskām situācijām, kas paredzētas attiecīgajā tiesību aktā (iepriekš 98. punktā minētais spriedums lietā *Sahlstedt* u.c./Komisija, 31. punkts; Tiesas 2008. gada 8. aprīļa rīkojums lietā C-503/07 P *Saint-Gobain Glass Deutschland*/Komisija, Krājums, I-2217. lpp., 70. punkts).

102 Šīs prasības pieņemamība ir jāpārbauda saistībā ar šiem principiem.

103 Prasītājas uzskata, ka apstrīdētās klasifikācijas EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē uz tām attiecas individuāli sakarā ar virkni īpašu statusu, kas tām atzīstami kumulatīvā veidā. Pirmkārt, tās uzskata, ka apstrīdētās klasifikācijas var apdraudēt to ekskluzīvās tiesības importēt un tirgot Savienībā borātus, kas iegūti Turcijas raktuvēs, kuras pārvalda *Eti Mine Works*. Kā šādu tiesību īpašnieces tās pārstāv daļu no ierobežota

uzņēmēju loka, kuri ir īpaši skarti, ņemot vērā, ka apstrīdētās klasifikācijas uzliek to tiesībām jaunus ierobežojumus, apgrūtinot to darbības. Otrkārt, *Etimine* ir vislielākā borāta vielu importētāja Savienībā. Treškārt, ar Turcijas iestāžu un *Eti Mine Works* starpniecību, ar kuru rīcību tās ir saistītas, prasītājas aktīvi piedalījās Direktīvas 67/548 pielāgošanā tehnikas attīstībai, kas noslēdzās ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu. Ceturtkārt, apstrīdētās direktīvas 2. apsvērumā ir atsauce uz informāciju, kuru ir sagatavojušas prasītājas, t.i., uz *K*. izpēti. Piektkārt, apstrīdētās klasifikācijas balstītas uz provizorisku riska novērtējumu atbilstoši Regulai Nr. 793/93, saskaņā ar kuru tās ir nodrošinājušas informāciju un tām ir procesuālas tiesības.

104 Pirmkārt, attiecībā uz ekskluzīvajām tiesībām, uz kurām norādīja prasītājas, ir jāuzsver, ka iegūtu vai subjektīvu tiesību pastāvēšana, tostarp tādu, kas pastāv saskaņā ar vispārēju tiesisko regulējumu, kura piemērojamību vai izpildi potenciāli ietekmē apstrīdams akts, nav tāda, kas varētu individualizēt minēto tiesību īpašnieku, it īpaši tad, ja citiem uzņēmējiem varētu būt līdzvērtīgas tiesības un tādēļ tie varētu atrasties tādā pašā situācijā kā tiesību īpašnieks (šajā ziņā skat. iepriekš 98. punktā minēto spriedumu lietā *Sahlstedt* u.c./Komisija, 32. un 34. punkts; Pirmās instances tiesas 2005. gada 28. novembra rīkojumu lietā T-94/04 *EEB* u.c./Komisija, Krājums, II-4919. lpp., 53.–55. punkts, un 2007. gada 11. septembra rīkojumu lietā T-28/07 *Fels-Werke* u.c./Komisija, Krājumā nav publicēts, 63. punkts).

105 Šajā sakarā, izņemot to vispārējos apgalvojumus, saskaņā ar kuriem kopumā ir 29 uzņēmēji, kuriem ir ieguves tiesības borātu raktuvēs, kas ietekmē apstrīdētās klasifikācijas (skat. šī rīkojuma 89. punktu), prasītājas nav ne identificējušas šos citus uzņēmējus, ne precizējušas iemeslus, kāpēc tie, ņemot vērā to īpašās raksturiezīmes, saskaņā ar šī rīkojuma 100. punktā minēto judikatūru ir uzskatāmi par ierobežotu loku, kurš vairs nevarētu paplašināties pēc tam, kad spēkā stāsies apstrīdētā klasifikācija (šajā ziņā skat. Tiesas 1990. gada 26. jūnija spriedumu lietā C-152/88 *Sofrimport*/Komisija,

Recueil, I-2477. lpp., 11. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 6. septembra rīkojumu lietā T-213/02 *SNF*/Komisija, Krājums, II-3047. lpp., 62. un 63. punkts). Turklāt prasītājas arī nepierādīja, ka uzņēmēju grupā tās ir īpaši ietekmētas tādēļ, ka ir radīts šķērslis to ekskluzīvajām tiesībām, kas tām ļauj Savienībā importēt un tirgot borāta vielas, jo citiem šīs grupas uzņēmējiem varētu būt līdzvērtīgas tiesības attiecībā uz šo vielu importēšanu un tirdzniecību no citām trešām valstīm un tiem varētu rasties tādas pašas sekas.

106 Tāpat prasītājas nav pierādījušas, ka apstrīdēto klasifikāciju mērķis vai to sekas bija minēto ekskluzīvo tiesību piemērojamības ietekmēšana vai pat izmantošanas kavēšana, līdzīgi kā tas bija situācijās, kas bija pamatā Tiesas 1985. gada 17. janvāra spriedumam lietā 11/82 *Piraiki-Patraiki* u.c./Komisija (*Recueil*, 207. lpp., 31. punkts) un iepriekš 98. punktā minētajam spriedumam lietā *Codorníu*/Padome (21. un 22. punkts) (šajā ziņā skat. Tiesas 2005. gada 21. novembra rīkojumu lietā C-482/04 P *SNF*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 40. un 41. punkts, un 2009. gada 17. februāra rīkojumu lietā C-483/07 P *Galileo Lebensmittel*/Komisija, Krājums, I-959. lpp., 44.–46. punkts). Jāpiebilst, ka apstrīdētās klasifikācijas neapdraud prasītāju ekskluzīvās tiesības Savienībā importēt un pārdot vielas, kuru pamatsastāvā ir borāts, no Turcijas raktuvēm, kurās tās iegūst *Eti Mine Works*. Pats fakts, ka šīs klasifikācijas vajadzības gadījumā varētu apgrūtināt šo ekskluzīvo tiesību īstenošanu, nav pietiekams, lai individualizētu prasītājas saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu, jo tās *a priori* tādā pašā veidā ietekmē uzņēmēju kopumu, kuri īsteno vai varētu īstenot darbības, kas saistītas ar borāta vielu importēšanu un/vai tirdzniecību Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tiem ir vai nav ekskluzīvas tiesības (šajā ziņā skat. iepriekš 98. punktā minēto spriedumu lietā *Sahlstedt* u.c./Komisija, 32. un 34. punkts; skat. arī ģenerāladvokāta Ī. Bota [*Y. Bot*] pretējos secinājumus šim spriedumam, Krājums, I-2906. lpp., 116.–119. punkts). Šajā ziņā ir jāprecizē, ka iespēja, ka prasītājām apstrīdēto klasifikāciju dēļ radīsies ekonomiskie zaudējumi, pat būtiski, nav pietiekama, lai pierādītu, ka šīs klasifikācijas tās individualizē salīdzinājumā ar visiem pārējiem uzņēmējiem, kuriem varētu rasties līdzvērtīgas sekas (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 29. jūnija

rīkojumu lietā T-311/03 *Nürburgring*/Parlaments un Padome, Krājumā nav publicēts, 65. un 66. punkts).

107 Otrkārt, arī pieņemot, ka *Etimine* ir vislielākā borātu importētāja Savienībā, nebūtu pareizi uzskatīt, ka tā nav tikai viena no vairākiem uzņēmējiem, kurus objektīvi kā borātu importētājus ietekmē apstrīdētie akti un kuri atrodas līdzīgā situācijā saistībā ar apstrīdētajām klasifikācijām. Patiesībā mazāks uzņēmējs, kuram ir līdzvērtīgas izplatīšanas tiesības, būs pakļauts līdzīgām ekonomiskām grūtībām, minētās klasifikācijas tos visus ietekmēs proporcionāli atkarībā no lieluma un ar borātiem saistītās komercdarbības īpatsvara (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 2. marta spriedumu lietā T-16/04 *Arcelor*/Parlaments un Padome, Krājums, II-211. lpp., 111. punkts). Katrā ziņā šajā gadījumā skaitļi, absolūtos skaitļos un procentos, kurus norādīja prasītājas (skat. šī rīkojuma 90. punktu), nav attiecīgi salīdzināmi ar citu uzņēmēju skaitļiem, piemēram, *Borax*, kuri, pēc pašu teiktā, arī Savienībā importē būtisku borātu daudzumu no Amerikas Savienotajām Valstīm. Tādējādi prasītājas nav pietiekami pierādījušas, ka apgalvojums par lielākās borātu importētājas statusu Savienībā, kas piedēvēts *Etimine*, varētu tās individualizēt, līdzīgi kā tas bija attiecībā uz prasītājiem iepriekš 90. punktā minētajā spriedumā lietā *Extramet Industrie*/Padome (17. punkts) un iepriekš 90. punktā minētajā spriedumā lietā *BUPA* u.c./Komisija (78. un 79. punkts), salīdzinājumā ar jebkuru citu uzņēmēju, kas veic līdzīgu ekonomisko darbību.

108 Treškārt, ir jāprecizē, vai prasītājas var pamatoti apgalvot, ka tās ir individuāli skartas, pirmkārt, tādēļ, ka tās kā daļa *Eti Mine Works* līdz ar Turcijas iestādēm aktīvi piedalījās procedūrā, kas noslēdzās ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu, un, otrkārt, to procesuālā statusa dēļ risku novērtēšanas procedūrā saskaņā ar Regulu Nr. 793/93.

109 Šajā sakarā vispirms ir jāatgādina, ka tas, ka persona ir iesaistīta Savienības akta pieņemšanas procesā, to individualizē saistībā ar konkrēto aktu tikai tādā gadījumā, ja Savienības tiesiskajā regulējumā šai personai ir paredzētas procesuālas garantijas. Tāpēc, tiklīdz Savienības tiesību akti nosaka pienākumu lēmuma pieņemšanas procesā ievērot procedūru, kuras ietvaros fiziska vai juridiska persona var pieprasīt tai piešķirt kādas tiesības, tostarp īpašu juridisko stāvokli, ko tā iegūst, to individualizē EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē (skat. iepriekš 106. punktā minēto spriedumu lietā *Galileo Lebensmittel*/Komisija, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

110 Jāprecizē, ka šādu individualizēšanu var atzīt tikai tādā gadījumā, ja minētās procesuālās garantijas ir paredzētas piemērojamajos noteikumos (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 1. aprīļa spriedumu lietā C-263/02 P Komisija/*Jégo-Quéré*, *Recueil*, I-3425. lpp., 47. punkts; Tiesas 2006. gada 8. decembra rīkojumu lietā C-368/05 P *Polyelectrolyte Producers Group*/Komisija un Padome, Krājumā nav publicēts, 58. punkts, un iepriekš 106. punktā minēto spriedumu lietā *Galileo Lebensmittel*/Komisija, 46. un 54. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 11. septembra spriedumus lietā T-13/99 *Pfizer Animal Health*/Padome, *Recueil*, II-3305. lpp., 101. punkts, un lietā T-70/99 *Alpharma*/Padome, *Recueil*, II-3495. lpp., 93. punkts). Tātad no judikatūras izriet, ka prasītāja aktīva piedalīšanās procedūrā, it īpaši, ja tā paredzēta vispārēju aktu pieņemšanai, ir uzskatāma par individualizējošu vienīgi tādā gadījumā, ja šī piedalīšanās piešķir procesuālās garantijas (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2001. gada 30. janvāra rīkojumu lietā T-215/00 *La Conqueste*/Komisija, *Recueil*, II-181. lpp., 42. un 43. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2005. gada 14. decembra rīkojumu lietā T-369/03 *Arizona Chemical* u.c./Komisija, Krājums, II-5839. lpp., 73. punkts).

111 Tomēr var konstatēt, ka arī pašas prasītājas atzīst, ka tām nav šādu procesuālo garantiju saskaņā ar Direktīvu 67/548 vai Regulu Nr. 1272/2008.

112 Attiecībā uz apstrīdēto direktīvu ir jāatgādina, ka atbilstošajos procesuālajos noteikumos, kas nosaka šīs direktīvas pieņemšanas procesu, it īpaši Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.2.–4.1.5. punktā nav paredzētas šādas garantijas par labu uzņēmējiem, kurus varētu ietekmēt procedūras Direktīvas 67/548 pielāgošanai tehnikas attīstībai rezultāts (šajā ziņā skat. iepriekš 110. punktā minēto 2005. gada 14. decembra rīkojumu lietā *Arizona Chemical* u.c./Komisija, 72.–80. punkts un tajos minētā judikatūra).

113 Tas pats izriet no Regulas Nr. 1272/2008 noteikumiem, it īpaši 53. panta 1. punkta un 54. panta 3. punkta, skatot kopā ar Lēmuma 1999/468 5.a panta 1.–4. punktu (skat. šī rīkojuma 20.–22. punktu), kas pārvalda apstrīdētās regulas pieņemšanu. Šis atzinums nav apstrīdams arī ar faktu, ka Regulas Nr. 1272/2008 37. panta (skat. šī rīkojuma 19. punktu) 2.–4. punktā ir paredzētas ražotāju, importētāju vai pakārtoto lietotāju tiesības iesniegt *ECHA* vielas harmonizētās klasificēšanas un marķēšanas priekšlikumu un pēc apsvērumu formulēšanas saņemt *ECHA* risku novērtēšanas komitejas atzinumu. Iespējamās procesuālās garantijas, kas paredzētas Regulas Nr. 1272/2008 37. pantā, ir piemērojamas vienīgi saskaņā ar hipotēzi, ka šādu priekšlikumu ir iesniegusi valsts iestāde vai ražotājs, importētājs vai pakārtotais lietotājs, bet šajā gadījumā tā nav noticis.

114 Ņemot vērā, ka prasītājas minēja savu procesuālo statusu saskaņā ar Regulu Nr. 793/93, ir jāatgādina, ka, protams, šīs regulas 6.–10. pantā ir paredzētas specifiskas procesuālās tiesības un pienākumi (skat. šī rīkojuma 23.–26. punktu), kas ietver ieinteresēto uzņēmēju aktīvu piedalīšanos risku novērtēšanas procedūrā, lai sagatavotu attiecīgo vielu prioritāro sarakstu un iespējamos priekšlikumus par stratēģiju un pasākumiem apzināto risku ierobežošanai. Ir skaidrs, ka, pirmkārt, Regulas Nr. 793/93 noteikumi nav piemērojami tādas vielas klasifikācijas procedūrai, kas ir bīstama viela, un,

otrkārt, ka borātu risku novērtēšanas procedūra, kura, kā to atzīst pašas prasītājas, vēl nebija pabeigta tās pašas regulas 11. panta 2. punkta izpratnē brīdī, kad pieņēma apstrīdētās klasifikācijas, atšķiras no tās, kas noslēdzās ar apstrīdētajām klasifikācijām. Šo atzinumu apstiprina Regulas Nr. 793/93 11. panta 1.–3. punkts, saskaņā ar kuru, vienīgi pamatojoties uz pabeigtu riska novērtējumu un iespējamu stratēģiju, ko ieteicis referents, Komisija vajadzības gadījumā var ierosināt Kopienas pasākumus saskaņā ar Direktīvu 76/769/EEK vai citiem esošiem atbilstīgiem instrumentiem (skat. šī rīkojuma 26. punktu). Ir jākonstatē, ka šie noteikumi neprecizē apstākļus, kādos ir iespējams, ka risku novērtēšanas rezultāts rosinās priekšlikumu par attiecīgās vielas klasifikāciju saskaņā ar Direktīvu 67/548 vai saskaņā ar Regulu Nr. 1272/2008, kas pierāda risku novērtēšanas procedūras autonomiju attiecībā pret vielas klasifikāciju par bīstamu vielu.

115 Iepriekš minētie Regulas Nr. 793/93 noteikumi neparedz procesuālās garantijas, kas piemērojamas, klasificējot vielu kā bīstamu vielu saskaņā ar Direktīvu 67/548 vai Regulu Nr. 1272/2008. Tāpat tie neizveido saikni starp vielas risku novērtēšanas procedūru un to, kas paredzēta, klasificējot vielu kā bīstamu vielu, ļaujot secināt, ka procesuālās garantijas, kas paredzētas Regulā Nr. 793/93, ir piemērojamas šīs pēdējās procedūras ietvaros.

116 Tādējādi ir noraidāms arguments, saskaņā ar kuru šīs procesuālās garantijas un to īstenošana risku novērtēšanas procedūrā ir tādas, kas individualizē prasītājas attiecībā uz apstrīdētajām klasifikācijām, jo tās neizveidoja risku novērtēšanas procedūrā saskaņā ar Regulu Nr. 793/93, bet gan ar attiecīgām atšķirīgām Direktīvas 67/548 un

Regulas Nr. 1272/2008 pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūrām, kuru ietvaros prasītājām nav šādu garantiju.

117 Turklāt, ja nav procesuālās garantijas, kas saistīta ar iepriekš minētajām procedūrām, nav pieņemams arguments, saskaņā ar kuru prasītājas tiek individualizētas tādēļ, ka tās ir aktīvi piedalījušās procedūrā, kas noslēdzās ar apstrīdētajām klasifikācijām. Tādēļ nav jāpieņem lēmums jautājumā par to, vai *Eti Mine Works* un Turcijas iestāžu piedalīšanās minētajās procedūrās varētu būt ņemama vērā, novērtējot šīs prasības pieņemamību.

118 Ceturtkārt, ir noraidāma arī tēze, saskaņā ar kuru apstrīdētās direktīvas 2. apsvērumā ir skaidra atsauce uz informāciju, kuru iesniegušas Turcijas iestādes, it īpaši uz *K.* izpēti. Šajā sakarā pietiek ar secinājumu, ka, izņemot vienu atsauci uz Ķīnā notiekošu pētījumu, šis apsvērums joprojām ir ļoti neskaidrs un neprecizē tās informācijas identitāti vai avotu, kura ir ņemta vērā Direktīvas 67/548 pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūras laikā. Katrā ziņā un neatkarīgi no tā, vai prasītājas, kā *Eti Mine Works*, sabiedrības, kuru kontrolē Turcijas valsts, filiāles, var gūt labumu no šīs tēzes, nav pierādīts ne tas, ka šajā informācijā ir iekļauts *K.* pētījums, ne tas, ka šī informācija ir tieši tā, kuru Turcijas iestādes iesniedza attiecīgās procedūras laikā.

119 Šādos apstākļos var secināt, ka prasītājas nav pierādījušas, ka, pamatojoties uz virkni rādītāju, tās EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē individuāli skar apstrīdētās klasifikācijas, kuras iekļautas apstrīdētajos aktos.

120 Tādēļ to prasība par apstrīdēto aktu daļēju atcelšanu ir noraidāma kā nepieņemama saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu.

121 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus un pat nelemjot par pieprasījumu par to, ka nav pamata pieņemt lēmumu par prasību par apstrīdētās direktīvas daļēju atcelšanu, prasība ir pilnībā noraidāma kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

122 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

123 Atbilstoši šā paša Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis, kas ir iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādēļ Dānijas Karaliste savus izdevumus sedz pati.

124 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai Vispārējā tiesa var nolemt, ka personām, kas iestājušās lietā, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašām. Šajā gadījuma *Borax*, kas iestājusies lietā prasītāju atbalstam, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (virspalāta)

izdod rīkojumu:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) *Etimine SA* un *AB Etiproducts Oy* sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) Dānijas Karaliste un *Borax Europe Ltd* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Luksemburgā, 2010. gada 7. septembrī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
M. Jaeger

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas ..... II - 4024

EK līguma un LESD noteikumi ..... II - 4024

Direktīva 67/548 ..... II - 4025

Direktīvas 67/548 pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūra ..... II - 4029

Direktīvas 67/548 atcelšana, grozīšana un daļēja aizstāšana ar Regulu Nr. 1272/2008 ..... II - 4029

Regula (EEK) Nr. 793/93 un Regula (EK) Nr. 1907/2006 ..... II - 4035

Tiesvedības rašanās fakti ..... II - 4038

Prasītājas un attiecīgās vielas ..... II - 4038

Procedūra, kas noslēgusies ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu ..... II - 4039

Process un lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 4049

Juridiskais pamatojums ..... II - 4054

Par LESD 263. panta ceturtās daļas piemērojamību ..... II - 4054

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4054

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 4055

Par šīs prasības pieņemamību ..... II - 4059

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4059

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 4065

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 4074